

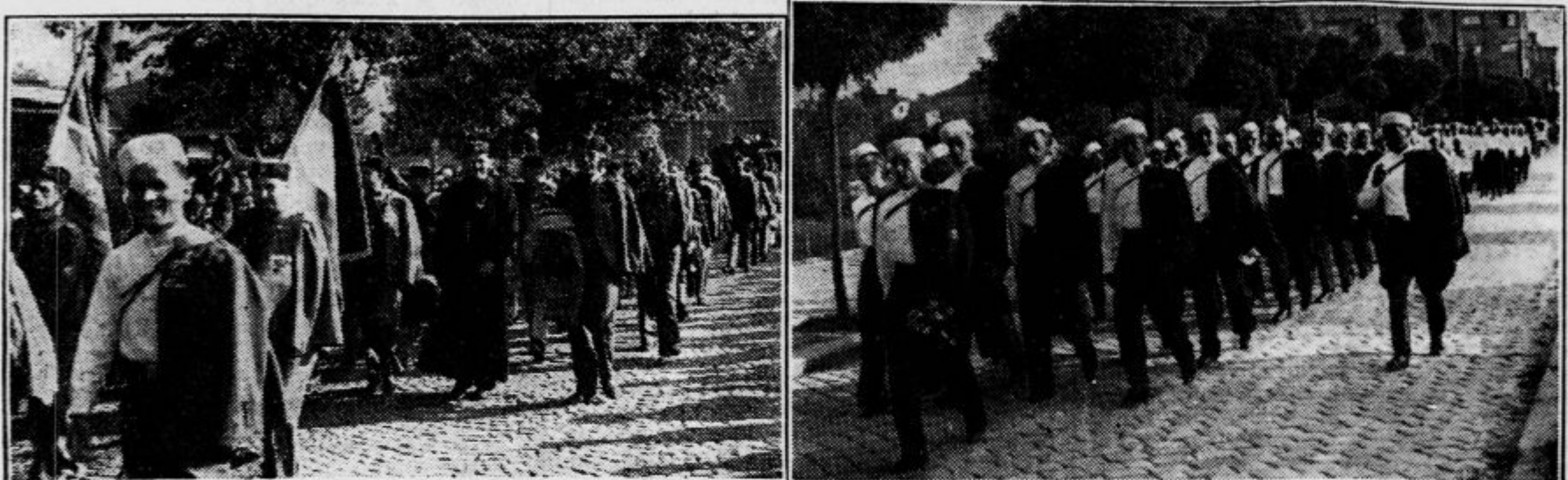
Bratstvo Sokolov in Junakov

Dobro organizirano potovanje — Pristrčni sprejemi v Bolgariji — Slovenci kot čuvaji severne meje slovanskega juga so bili deležni posebne pozornosti

Sofija, 8. julija
Že včeraj so prihajali z vseh strani posebni vlaki z bolgarskimi Junaki in jugoslovanskimi Sokoli. Prometni odsek pri SSKJ v Beogradu, ki ga vodi br. Živković, je izdelal točen načrt za potovanja v Bolgarijo in treba je naglasiti, da prihajajo vlaki po programu točno ali z malenkostnimi zamudami, ki gredo le na račun sprememov in pozdravov na postajah. V Caribrodu se je sešlo več posebnih vlakov in vse formalnosti obmejne kontrole so šle naglo in gladko izpod rok. Na postaji je bil preko vseh tirov, ki vodijo do Sofije, slavo-luk z napisom: »V bratski Bolgariji dobrodošli bratje Sokoliki«

se nekoliko zavlekla, zato je dospel ljubljanski vlak v Sofijo s polurno zamudo. Na sofijskem glavnem kolodvoru (po bolgarsko »Centralna gara«) so čakali na vlak predsednik zveze Junakov Atanasov, odborniki zveze, mnogi predstavniki bolgarsko-jugoslovenske lige ter člani našega poslanstva v Sofiji s svetnikom g. Dragotnovičem. Na obeh straneh častnih predstavnikov so bili razvrščeni oddelki Junakov in Junakinj. Nadvse lep je bil pogled na skupino pestrih narodnih noš. Posebno mična in pristrčna pa je bila velika skupina dece. Pred postajo, po dolgem bulevarju Marije Luize in na podaljšku bulevarja Dondukova, pa vse noter v mesto, so ne-

bol, čeprav je bila vožnja v hudi vročini precej utrudljiva. Prihod nad 7000 Sokolov daje poseben pečat bolgarski prestolnici. Po ulicah je tudi vse polno uniformiranih Junakov in Junakinj ter članov junaških čet s podožlja v pestrih narodnih nošah. Gostom izkazuje vse mesto veliko pozornost. Danes dopoldne so si naši Sokoli ogledovali mesto, Junaki pa so že imeli svoje vaje na stadionu, kamor so odhajali z zastavami na čelu ob udarcih bobnov v strumnem redu. Kadarkoli se Sokoli srečajo z Junaki, ožvi-
vijo ulice in klici »zdruzo, se mešajo s klici »zdruzo«. Pred III. gimnazijo, kjer je nameščeno vodstvo naše sokolske zveze

Na levi Sokoli in Junaki skupaj v sprevodu, na desni pa častna četa Junakov, ki gre Sokolom iz Maribora in Kranja na kolodvor naproti

Vsak vlak je slovesno sprejet. Vojaška godba igra koračnice, na peronih pa se mešajo prekrasne, zlatovazane narodne noše s rjavkasto-belim kroji Junakov. Vaš dopisnik je dospel z rednim jutrnjim brzo-vlakom, s katerim je potovalo tudi pred-stavnstvo SSKJ.

Vse sokolske župe iz Jugoslavije so bile sprejete z največjo iskrenostjo, lahko pa rečemo, da so bili posebne pozornosti deležni Sokoli iz Slovenije, ker imajo Bolgari do Slovencev posebne simpatije zaradi tega, ker so tudi Slovenci na skrajni meji onega prostora, ki nam je po zgodovini dodeljen na slovenskem jugu. Med zadnjimi vlaki iz Jugoslavije je dospela ljubljanska sokolska župa z okroglo 550 udeleženci. V Sofiji je prišla ljubljanska Sokole pozdravit tisočglava množica. Prvega pristrčnega pozdrava pa so bili naši deležni že v Dragomanu, kjer so jih pozdravili odpolanci Junakov s podstarešino dr. Mihajlom Minevom, sofijskim vseučiliškim profesorjem na čelu. Simpatičnega junaškega voditelja se mnogi naši Sokoli spominjajo še od sokolskega zleta v Subotici. Skozi Dragoman so vozili v Sofijo sokolski vlaki iz Jugoslavije od jutra do noči, vsako uro poseben vlak. Pozdravljanja v Dragomanu so

strpno čakali tisoči in tisoči ter spraševali, če so Slovenci, bratje in sestre z meje Jugoslavije, vendar že tu. Naposled pa je vlak le zapeljal v »gara« ter so naši z oken mahali v pozdrav in vzklicali na vse glavo: »Zdravo, zdravo«, množica pa je odgovarjala s klici: »Hura, hura« in valovi navdušenja so se jadrno pomikali daleč v sredino mesta.

Gardijska godba je intonirala najprej našo, potem pa bolgarsko himno in vsem nam je bilo milo pri srcu, ko smo spojili takorekoč v eno himno »Bože pravde« in »Šumi Marica«. Voditelja ljubljanskega vlaka, ki je rabil za pot od Ljubljane do Sofije 22 ur nepretrgane vožnje, br. Pirc in s. Možinova sta sprejela v poklon kite cvetja. Nato so se vsi uvrstili v četverostope in na čelo naših odredov je stopila gardijska godba ter vtila od vožnje zmujenim Sokolom, Sokolicam in naraščajočim novim sil, da so kakor prerogjeni krenili v sprevodu do šolskih in drugih zavodov, ki so jim bili oddeljeni za bivališča. Ta bivališča so sicer zasila, vendar z vso skrbnostjo pripravljena. Naši rojaki so prispeli zdravi, veseli in navdušeni. Zdravniške ambulante v vlaku so bile brez dela, le enemu so nudili pomoč zoper zobobol in nekaterim zoper glavobol.

s prvimi podstarešinom br. Belajčičem in načelniki telovadnih in drugih odredov, je živahno od jutra do večera. Tam dobiš vse potrebne informacije, znake, potrdila, tam ti menjajo tudi denar. Družbe, ki so se v velemednem vrvenju razšle, hite na sokolsko »komando« in se spet znajdejo.

Na stadionu je bilo že dopoldne zelo živahno, ko so tekmovali bolgarski telovadci. Popoldne so bile tekme Sokolov in Junakov zelo napete. Naši so dali vse, da bi ponesli zmagovalne znake domov. Borba je bila napeta, a pošena. Tekmovali so v lahki atletiki in na orodju. Rezultati pa zdaj še niso znani. Vsi pogrešajo brate Čeha. Po 41. letih, odkar obstoja organizacija bolgarskih Junakov, ni letos prvič nobenega Čeha in Slovaka na junaškem zletu. Junaki dolgujejo vso zahvalo za ustanovitev in razvoj Čehom in zato njih odsonost še bolj greni prekipevajoče veselje IX. vsejunaškega zbora.

Baš zdaj se vsi Junaki in Sokoli v krojih zbirajo k pohodu na telovadišče. To bo prvi sestanek, potem pa bo v sredini mesta pred spomenikom carja Osvoboditelja zahvalna poklonitev vsem onim, ki so ustvarjali današnje svobodno Bolgarijo. Izraz hvalečnosti pokojnim borcem bo začetek veličastnega praznika živih.

nekaterim prošnjam. Ukinil je celibat za učiteljice, 12mesečni čakalni rok za napredovanje je tudi ukinjen, nadzorniki dobe stanarino prav tako kakor tudi vero-učitelji, učiteljske diplome iz tujine lahko prosvetni minister nostrificira, kontraktualnim učiteljem pa je omogočen sprejem v učiteljsko službo.

Nujnost zahteva avtomatično napredovanje. V zadnjem času je napredovalo v vsej državi le 1200 učiteljev, v ministrstvu prosvete pa je nerešenih prošenj 10 tisoč. V dravski banovini je napredovalo komaj 256 učiteljev, medtem ko čaka na napredovanje preko 2000 prošenj. Reden pouk na naših šolah zahteva nujno namestitev vseh brezposelnih učiteljskih kandidatov.

Sekcija JUU je imela v preteklem letu 197 zaščitnih primerov. Po službeni potrebi je bilo premeščenih 23 učiteljev, 39 pa so jih nameravali premestiti. Uradni poziv za vložitev prošnje za premestitev je prejel 11 učiteljev. Uvaževanja je tudi vredna razsodba državnega sveta, ki je odločil, da pripada stanar'na tudi poročenim učiteljem, ki so poročeni z neučitelji in ne živijo skupaj z možmi.

Organizacija si močno prizadeva, da bi dobile naše šole boljše učne načrte. Centrala je izdala več tiskanih predlogov za učnih načrtov v ministrstvu prosvete je učne načrte. V komisiji za sestavo novih bil tudi predstavnik organizacije učiteljev g. Vranc Ernest iz Studencev pri Mariboru. Osmuiki novih učnih načrtov bodo v kratkem objavljeni in bodo došli v razpravo.

Resolucija kmetijske zbornice za boljše šolstvo je vzbudila v okrajnih učiteljskih društvih obilo odziva.

Stanovsko glasilo »Učiteljski tovariš« je urejeval učitelj g. Mekuž Lojze, ki je

Marija Palhartigerjeva,

ki so jo nedavno v zagonetnih okoliščinah našli mrtvo v nekem prenočišču v kolodvorskem predmestju Ljubljane. Preliskava je doslej ugotovila, da je umrla kot žrtev nesrečne ljubezni in nedovoljenega materinstva. Njenega fanta, 26-letnega kuharja Jakoba Jagra, je policija aretirala in izročila sodišču.

Le strugar zna izstružati kroglo

kakor more perilo čisto oprati le dobro mila. Terpentinovo mila Zlatorog da goso belo peno, ki z lahkoto odstrani vsako umazanijo. Le malo truda - in perilo je snežno belo, prijetno poduhteva in ostane dolgo belno.

bil med letom oblastveno odstavljen kot urednik, državni svet pa je dovolil g. Mlekužu spet nadaljevanje dela pri stanovskem glasilu. »Učiteljski tovariš« stopa zdajže v 80 leto. »Popotnik« je urejeval g. Matija Senkovič, upokojeni oblastni šolski nadzornik v Mariboru. List je praznoval letos 60letnico izhajanja. Slovenska sekcija JUU izdaja še tretji list »Prosveto«. Vsak član je bil obvezno naročen na vse tri liste. Naročnino plačuje obojem s članarino, zato je prispevek za organizacijo razmeroma visok, toda vsak član se zaveda, da je le organizacija z močnim tiskom sposobna braniti stanovske koristi.

Mladinska matica, ki je poseben odsek JUU, lepo napreduje. »Naš rod« izhaja stalno v 24.000 izvodih. Literarna žetev Mladinske matice je v letošnjem letu tale: celotni letnik našega roda mladinska povest Franca Roša »Dijac«, Tone Selškarja »Janko in Metka« in Vladimira Kle-

menčiča zgodovinska »Članek« iz starih in novih časov. Vse navedene knjige so izšle za obvezno naročnino 25 din. Mladinska matica pa je izdala med letom še 3. in 4. zvezek Čiščanjev knjižnice, ki je čtivo za naše najmlajše.

Organizacija je tudi mnogo sodelovala pri obdarovanju naše obmejne dece, ko je učiteljsvo v vseh srezih uvedlo nabiralne akcije. Učiteljski pevski zbor je dobil novega pevovodjo v osebi prof. Pavla Šivica. Med letom je izvedel uspešno turnejo po Bosni, Hercegovini in Dalmaciji.

Za udeleževanje učiteljske skrbje so mnogi drugi odseki: gospodarstvi, za socialne ustanove, za šolski radio in drugi. Vseh podrobnosti ni mogoče navajati, gotovo pa je, da je JUU zelo razgibana stanovska organizacija, ki doprinaša uvaževanja vreden delež k razvoju slovenske kulture, zlasti skrbni za dvig ljudskega šolstva.

25-letnico mature v Novem mestu so praznovali maturanti zadnjega letnika pred izbruhom svetovne vojne. Slika nam kaže 12 jubilarov in dva profesorja, sedem (Andolšek, Eršte, Hočevar, Krhne, Logar, Rifej in Trost) jih krije že zemlja, pet (Lavrič, Pirc, Skuk, Srimšek in Škoda) se jih je pa opravičilo. Sestali so se pri Štemburju v Kandiji, potem pa so napravili izlet na Trsko goro, kjer so kosili v gostoljubnem

domu Rataja, popoldne pa so z avtobusom pohiteli še v bližnje Smarješke toplice.

Slika kaže Trsko goro na poti pred gostilno Rataj, kjer stoji od leve proti desni: vseučil. prof. ing. Lobe, prof. Turk, mons. dr. Ažman, postajni načelnik Cvar, gostiteljica Ratajeva, carinski insp. Kuder, dr. Gregorc, prof. dr. Gorjanc, prof. Struna, zadaj stoji ing. Guzelj, Gerčar, Zupancič, dr. Jakša, Ajdič in Petrič.

Inozemski studentje v Ljubljani

S sobotnim večernim brzo-vlakom je prispela v Ljubljano skupina angleških, ameriških in francoskih študentov, ki so prispeli v Jugoslavijo, da spoznajo našo državo in njene življenjske prilike. Na glavnem kolodvoru je inozemske študente pričakalo več ljubljanskih tovarišev. Navzoča sta bila tudi zastopnika francoskega konzulata in francoskega instituta. Pozdravne besede je spregovoril akademik Fux, poudarjajoč, da si akademski narodni blok šteje ta posej v čast, saj bodo gostje imeli priliko spoznati lepote Slovenije, ki jo bomo vsikdar branili od kakršnekoli invazije. Inozemski dijaki, ki pripadajo mednarodni univerzitetni organizaciji s sedežem v Bruslju, so se za pozornost ljubljanskih tovarišev lepo zahvalili. Po pristrčnem sprejemu so odšli v hotel »Slon« nato pa na skupno večerjo v restavracijo Slamič, koder so se v podrob-

G. Fux (v sredi) pozdravlja goste v imenu akademskega Narodnega bloka

nosti pogovorili in spoznali s slovenskimi študenti.

V nedeljo so si gostje v spremstvu akademikov, ki so v počitniškem času ostali v Ljubljani, ogledali mesto, popoldne pa so bili na čajanki pri francoskem konzulu.

Želimo inozemskim študentom prijetno bivanje v naših krajih in upamo, da bodo od nas ponesli najlepše spomine.

Delo in težnje učiteljskega stanu Dravska sekcija Jugoslovenskega učiteljskega združenja šteje 3220 članov

Ljubljana, 10. julija

Za banovinsko skupščino, ki bo hkratu s proslavo zlatga jubileja slovenske osrednje organizacije, so pripravila poročila vsa okrajna učiteljska društva, ki jih je v naši banovini 34. Prav tako je izdal referat o delu sekcije JUU za poslovno leto glavni tajnik sekcije ljubljanski učitelj g. Drago Supančič.

V zaključnem poslovnem letu so stopili v organizacijo 104 novi člani. Zdaj je 3220 slovenskih učiteljev in učiteljic v stanovski organizaciji, a izven JUU jih je okrog 1000. Poudariti pa je treba, da se je naše učiteljsvo pod najhujšimi okoliščinami oklepalo svoje stanovske organizacije.

Obilo dela je imela sekcija v preteklem letu. Predstavniki sekcije so intervenirali v raznih zadevah pri prosvetnem ministru in na banjski upravi. Predvsem so se trudili, da bi prestale premestitve po službeni potrebi. Nujno je treba popraviti tudi dve dozdajšnje premestitve po službeni potrebi.

Sekcija se je trudila, da bi razpisovala vsa prosta službena mesta in ne samo najslabša. Napredovanja se morajo vršiti točno po rang-listi. Pri poslednjem obisku je minister g. Čirič učiteljskim predstav-

nikom tudi obljubil strogo napredovanje po rangni listi.

Široko javnost bo tudi zanimalo, koliko je učnega osebja v naši banovini. V Sloveniji je 4377 učnih oseb. Med njimi je 13 kontraktualcev, 44 dnevničarjev, 40 učiteljic in učiteljev je dodeljenih v pisarniške svrhe banski upravi, 193 učiteljev pa drugim ustanovam, učiteljice ženskih ročnih del je 66, 33 je državnih veroučiteljev in 12 strokovnih učiteljev. V številu 4377 so všeti tudi vsi sreski šolski nadzorniki, prosvetni tajniki in referenti in redovnice, zatorej je število 1157 učiteljev in učiteljic, ki niso v organizaciji, razumljivo.

Zadnji finančni zakon je prinesel za stan nekatere ugodnosti. Učiteljsvo se je borilo za mnoge predloge, kakor na primer za doseg stalnosti, za izenačenje prejemkov poročenih učiteljic z ostalimi tovariši po znanem geslu: Za enako delo enako plačilo. Odločujoča mesta so učiteljski predstavniki zainteresirali za omiljenje hudih pogojev za doseg V. skupnine, za ukinjenje zakona o avtomatičnem napredovanju, za novi disciplinski postopek, za priznanje kontraktualne službe, za dopuste za odslužitev kadrskega roka, za določitev števila učencev v posameznih razredih. Novi finančni zakon je ugodil

Obisk bolgarskih novinarjev

Ljubljana, 10. julija

Danes je prispela v Ljubljano delegacija zastopnikov bolgarskega tiska, ki je spremljala v Berlin ministrskega predsednika Kiosevanova. Odlični sofijski novinarji so včeraj dospeli na Bled, danes pa so si ogledali Ljubljano. V delegaciji so bili tile gg.: prvi tajnik zunanega ministrstva dr. Sišmanov, šef kabineta min. predsednika Pejev, tiskovni ataše bolgarskega poslanstva v Beogradu Miša Georgijev, direktor dnevnika »Dnes« Protić, direktor »Slova« in predsednik Društva prestolniških novinarjev v Sofiji Mečkanov, glavni urednik »Utra« Tanev, glavni urednik »Mira« Brzicov, urednik tednika »La Parole Bulgare« Grigorijev in zastopnik bolgarskega Presbiroja Boris Dimitrov.

Naš Presbiro je priredil bolgarskim gostom kosilo v »Unionu«, pri katerem je zastopal gostitelja g. Grubišič. Za ljubljansko sekcijo Jugoslov. novinarskega združenja se je udeležil obeda nje podpredsednik B. Borko, za uredništvo »Jutra« in »Slov. Naroda« dr. Branko Vrčon, za uredništvo »Slovenca« dr. Tina Debeljak in za »Slovenski dom« tov. Kesler. Po obedu so si gostje na hitro roko ogledali naše mesto in uživali s terase nebotičnika panoramo Ljubljane. Nato so se vrnili na Bled, z večernim brzim vlakom pa so se odpeljali preko Beograda v domovino.

Kongres geografov

Naši geografi prirejajo od časa do časa svoje kongrese, na katerih spoznajo sodoben napredek geografske znanosti in posla šolske geografije. Pri tem spoznajo vedno tudi večji del naše države, kar je velike koristi zlasti za profesorje geografije. Na kongresu pa se spoznajo tudi geografi iz vseh delov naše države, iz česar izvira plodno in intimno sodelovanje pri znanstvenem proučevanju naše države in napredek geografskega pouka v naših šolah.

Letos, od 8. do 12. septembra se bo vršil IV. kongres jugoslovenskih geografov v Skopju. Razen predavanj o Skopju in okolici, o novih rezultatih v geografski znanosti in napredku v metodiki geografije v naših šolah, se bodo vršile tudi poučne ekskurzije, in sicer dve pol dnevi v okolico Skopja in ena dvodnevna: Skopje-Prizen-Peč-Pristina-Skopje.

Ministrstvo prosvete je odobrilo dopust od 6. do 15. septembra vsem geografom, ki žele prisostvovati kongresu, ministrstvo trgovine in industrije pa prav tako profesorjem geografije srednjih strokovnih šol. Zeleniška direkcija je odobrila četrtinsko vožnjo po železnici za državne uslužbence, za ostale člane geografskih društev pa polovično vožnjo. Prijave za kongres sprejema uprava kongresa v Skopju do 1. avgusta. Do tedaj je treba prijaviti tudi predavanja, referate in eventualne predloge. Geografi, ki še niso dobili vabila na kongres,

naj se obrnejo z dopisnico na Geografsko društvo v Beogradu (Geografski institut univerze).

Peter Jenko

Ljubljana, 10. julija.

Smrt je ugrabila moža, ki je bil vse svoje življenje zgled delavnosti in naprednosti. Umrl je g. Peter Jenko, prokurist ugledne ljubljanske tvrdke Schneider & Verovšek, ki je lani spomlad slavlil dva lepa jubileja: 40 let svojega vzornega službovanja pri tvrdki in zlati jubilej svoje posvetitve trgovski stroki.

Bil je sin železničarske družine in se je rodil 22. februarja 1874. v Lenzu. Kot otrok je prišel v Ljubljano, leta 1888. pa je postal vajenec pri znanem takratnem trgovcu z železnico Karlu Kavšku. Ko sta 10 let pozneje prevzela to trgovino gg. Josp Schneider in Jurij Verovšek, je postal Peter Jenko njun najvestejši pomočnik. Med vojno je moral g. Jenko prestopiti mnogo hudega kot topničar v trdnjavi Przemysl in potem v vojnem ujetništvu, a ko se je konec vojne srečno vrnil, je postal najvestejši steber velike tvrdke. Celu vrsto vajencev je vzgojil, sam dober naraščaj v železniški stroki. Za posebnega strokovnjaka je veljal Peter Jenko v poljedelskih strojih in so ga kot takega poznale in čislale vse tovenске vasi. Z zadovoljstvom se je lahko oziral nazaj na več kot polstoletje vztrajnega in zvestega dela. Iz tega dela ga je zdaj iztrgala smrt in žalujejo za njim poleg soproge ge. Marije, dveh hčera in ostalih sorodnikov tudi tovariši in sotrudniki in predstojniki pri podjetju ter mnogostestni prijatelji in znanci. Pogreb za služnega moža bo jutri v torek 11. t. m. ob 18. iz hiše žalosti, Celovška cesta 74, na pokopališču pri Sv. Križu. Petru Jenku blag spomin, željučim iskreno sočustvovati.

Priprave za dvig potopljene podmornice

En izmed šestih ogromnih pontonov v ameriškem pristanišču Portsmouthu, s katerimi bodo dvignili potopljeno podmornico »Squalus«

Nenavadni poklici

1240 načinov, kako si služiš za življenje

Pariški statistični urad je izračunal, da je 1240 načinov, kako si služiš za življenje. Mnogi izmed poklicev pa v tej statistiki gotovo niso upoštevani.

Anglež Story je n. pr. slišal, da priporočajo revmatikom zdravljenje s čebeljim strupom. Tako stopa mož v poletnem času s panjem na hrbtu po deželi in prodaja revmatikom čebelne pike — vsak pik po 6 pencev...

Mož, ki je izumil »poklic najditelja«, je Will Farthing v Londonu. Ta mož stopa po cestah vlemesta in se ozira za izgubljenimi rečmi in stvarmi, za dežniki, psi, otroki, ki jih potem vrača lastnikom oziroma staršem za prostovoljen znesek. Farthing ki šteje danes 73 let, pravi, da ga poklic »poštenega najditelja« redi sedaj že pet desetletij.

Poklic — preklinjevalca pa si je izbral mlad mičen mož, ki prodaja podnevi svilen nogavice v neki newyorški blagovnici, v stranskem poklicu deluje pa ponoči v

R. L. Riggs

58. zmagovalce na teniškem turnirju v Wimbledonu, naslednik velikih mojstrov tenisa Tildena, Pattersona, Borotra, Vinesa in drugih

neki beznici zločinskega okraja, in sicer v službi organizacije vodnikov za tujce. Mladi mož zna namreč v vseh jezikih strašno preklinjati in kadar pride kakšen vodnik s tujci, mora pokazati svojo »umetnost«, da gre finim gospodom in damam zona preho hrbta...

Duhač plina pa je John Reddern, ki si služi svoj kruh s svojim izbornim organom za dihanje. Kot mestni uslužbenec se spreha od jutra do večera po londonskih cestah, pa neprestano vohlja. Gre za to, da se pravočasno doženejo poškodovana mesta podzemeljske napeljave za plin. Če se Reddernu zazdi, da je nekaj začudal, potegne vrtilo in prične vrtiti v cestni tlak, da bi mogel še bolje poduhati in po potrebi takoj obvestiti mestno upravo.

Bivši vodja matrik v irskem mestu Mal-louu pa je svoje znanje glede rojstnih dni svojih sosesčanov izkoristil na ta način, da je prihajal k tistim, ki so slavili svoj rojstni dan, že navsezgodaj v svečani obleki voščiti srečo. Posla je imel skoraj vsak dan in najmanj, kar si je s svojimi obhodi zaslužil, je bilo to, da so ga povabili na kosilo.

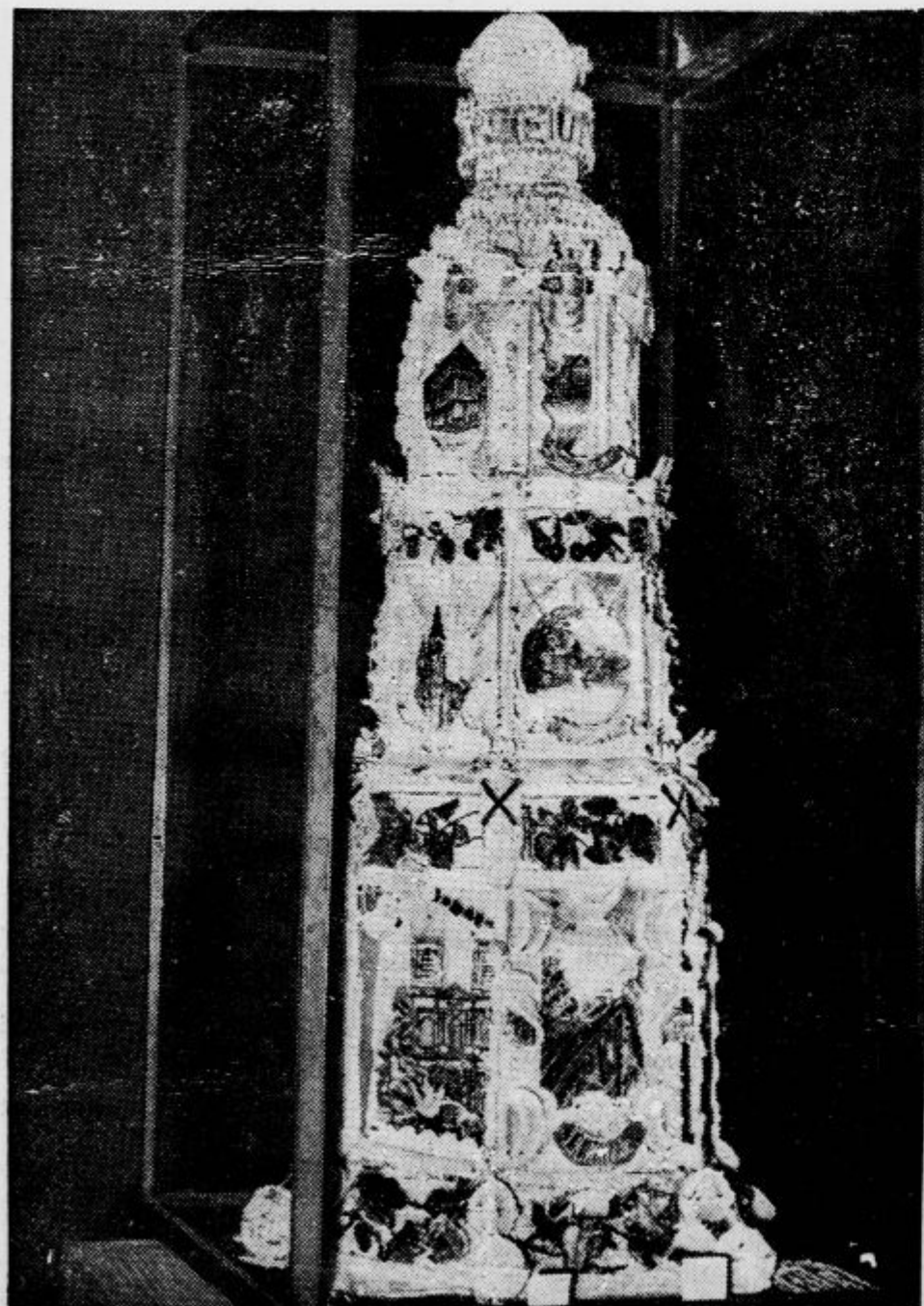
Druge vrste vohačev imajo v Indiji. To so vohači kač. Ti so sposobni s svojim nosom ugotovljati kačja gnezda, poleg tega pa še to, da-li je žival v svoji luknji ali ne. V Indiji, kjer pogine vsako leto skoraj pol milijona ljudi zavoljo kačjih pikov, prinaša ta poklic kuje denarja. Pri tem je seveda upoštevati, da nikakor ni brez nevarnosti. Vohač kač mora imeti namreč pogum, da kačo, ki jo je ugotovil, ujame ali pa napravi neškodljivo.

Miss Ulrike Gayeva v Clevelandu, je vedela, da so na tej zemlji ljudje, ki ne potrebujejo ničesar drugega nego človeka, ki bi jih poslušal in ki bi mu lahko zaupali svoje skrbi. Zato je oglasila v listih, da je pripravljena za dolar na uro pazljivo poslušati. In »poslušalci« so ji šli, če verjame ali ne, tako dobro, da je mogla svojo tarifo kmalu dvigniti na poldrug dolar na uro...

Kralj kanadskega žita umrl

V Winnipegu je umrl James Richards, ki si je z žitno trgovino pridobil ogromno imetje in naslov »žitnega kralja«. Mož je ućakal 53 let.

400 ur dela s torto

V Versaillesu so odprli te dni razstavo najboljših del francoskih rokodelcev in obrtnikov. Posebno pozornosti zbuja ogromna torta, prava mojstrovina arhitekture, ki jo je neki slaščičar izdeloval 400 ur

Ribe iz oblakov

O dežju, ko so na zemljo padale žabe, je bilo že mnogo pisanja, le da so se učeni ljudje takšnemu pripovedovanju smejali. Da bi podkrepil zgodbe o takšnih možnostih, pa pripoveduje general Beauvoir de Lisle v londonskih »Timesih« o nenavadnem doživljanju, ki ga je imel 1908. v Indiji.

General je stanoval tedaj v Lucknowu in tam je po hudem naliu opazil, da je trata pred njegovo hišo pokrita z majhnimi ribami. Dolge so bile 3 do 4 cm in nekatere so še živele. Ni bilo druge razlage, nego da so živalice padle iz oblakov. Dokaz za to je bil tudi v tem, da je bila plošča svinčena streha njegovega bungalova isto tako pokrita z ribicami, ki so pa bile zavoljo udarca na trdo streho vse pokončane. Neki naravoslovec je menil, da je kakšen zračni vrtnec dvignil ribice iz morja in jih ponesel do oblakov. Takšne učinke zračnih vrtncev so že večkrat opazovali. Če je pa mogoče, da je vrtnec dvignil ribe, zakaj bi ne mogel dvigniti tudi žabe? vprašuje general

Admiral Byrd odhaja v Antarktido

Zedinjene države pripravljajo uradno odpravo pod poveljstvom admirala Byrda v Antarktido, da bi zasedla ozemlja, ki jih Amerika zahteva zase. Odprava bo osnovala več postaj, katerih moštvo bodo izmenjevali vsako leto.

Ženska na poletu okrog sveta

Američanka ga. Clara Adamsova se je pred dnevi odpravila na polet okrog sveta z normalnim letalom. Prispela je sedaj v Manila na Filipinih. Če ji uspe, da se vrne 14. julija, kakor se je bila odločila, v New York, tedaj bo rekordni čas za polet okrog sveta zmanjšala od 18 na 16 dni. Doslej je šlo z njenim poletom vse po sporedu.

Haile Selasie

pojde na Ceylon

Bivši abesinski cesar Haile Selasie name-rava razpustiti svoj dvor na Angleškem in se preseliti na otok Ceylon, kjer bo začel študirati indijsko filozofijo in verske probleme.

Srečanje v tujini

Bivši španski kralj Alfonz XIII. si ogleduje na razstavi španskih umetnin, ki jih je republikanska vlada dala v shrambo Društvu narodov, dela slikarja Greca. Te slike so bile nekoč večinoma njegova last in general Franco mu jih namerava vrniti

Tri milijone frankov za poškodovano oko

Posledice veseljaške večerje, ki se je končala s pretepom...

Francoski filmski igralec Henry Garat zahteva od lastništva igralnice v Bagnolesu de l'Orne tri milijone frankov odškodnine. Njegova zahteva se opira na sledeči dogodek:

Pri neki veseljaški in prešerni večerji v imenovanem kazinu, kateri je priredil vodstvo podjetja na čast imenitnim gostom, med katerimi je bil tudi Garat, je neki croupier po neprevidnosti tako nesrečno sunil Garata v oko, da je filmskemu igralcu postopoma jel pešat: vid, dokler ni na desno oko popolnoma oslepel. Igralec pa je med boleznijo kljub pešanju vida nastopal v novih filmih in dosegel v njih celo precejšnje uspehe. To stvar podčrtava posebno obramba igralnice, ki pravi, da oslepel oko niti najmanj ne ovira Garata v izvrševanju njegovega poklica. Navzlic temu se Garat ne da odpraviti z besedami. Predlo-

žil je svoje zahteve in pravi, da mu mora lastništvo igralnice plačati odškodnino v znesku treh milijonov frankov.

Pred sodiščem se je Garat sam zagovarjal. Imel je ogromno poslušalcev, katerim je priredil nekaj veseljih trenutkov, ko je moral braniti svoje stališče, kajti advokati so mu očitali, da hoče svojo nesrečo izrabiti za velikopotezno kupčijo. Pariški odvjetnik Moro-Giafferi, ki brani lastništvo igralnice, je skušal dokazati, da je Garat sam zakrivil pretep, ki je na koncu povzročil neljubi sunek v njegovo desno oko. Vodstvo kazina mu je tedaj izročilo ček za 8 tisoč frankov in s to odpravnino je bil igralec v prvem trenutku zadovoljen. Šele pozneje si je stvar premislil, ko mu je začel vid pešati in ko mu je oko postalo popolnoma nerabno, je zahteval milijonsko odškodnino.

Raj v Indijskem oceanu Doživljaj zračnih pilotov na poti v Singapur

Prave rajske bajke z Indijskega oceana pripovedujejo nekateri člani angleške zračne vojne sile, ki so se vrnili pred kratkim z nekega poleta na Nikobare v Singapur. Morali so na iste otoke, da pripravijo vodno letalo, ki je moralo pristočno pristati na otoku Nancovryju.

Kot edini belokožci so bili gostje kraljice Islone. Med drugim jim je dala predvajati vojne plesne in regato s kanuji. Življenje na otoku je še tako primitivno, da predstavljajo kokosovi orehi edino plačilno sredstvo. Še večje presenečenje nogo Angleži pa so nekega dne doživeli doma-

čini, ko so zagledali nekega dne enega svojih kanujev, ki so ga Angleži opremili z motorjem, dirkali po morju z brzino, ki si je niso nikoli predstavljali. Hoteli so ta motor na vsak način kupiti, potem pa so si le premislili, ko so jim razložili, da bi morali dati zanj 600.000 kokosovih orehov.

Postani in ostani član Vodnikove družbe!

Romantika in bencin

Neka petrolejska družba v Lawrenceu, U.S.A., je postavila bencinsko črpalko v podobi indijskega šotora, da bi zbudila radovednost avtomobilistov, ki vozijo mimo, in jih pripravila do tega, da bi kupovali nje proizvod

Cepljenje proti nahodu Ameriški zdravstveni eksperimenti

So dežele, v katerih se borijo proti prehladam s cepljenjem. Ali je kaj uspehov, o tem so mnenja strokovnjakov, kakor običajno, zelo deljena. Nekateri stvar odklanjajo, drugi jo zagovarjajo.

Pred kratkim so poročali v neki ameriški medicinski reviji o poskusu, ki so ga delali v zadnjih treh letih na vseučilišču

v Minnesoti. Poskusne osebe so bile nekoliko sto mladih študentov, ki so bili posebno dovzetni za prehlade.

Mnogim so cepivo vbrizgali, drugim so ga dali skozi usta, eno skupino pa so malo goljufali. Cepili so jo samo na videz, to se pravi, dali so jim kuhinjske soli mlečnega sladkorja. Uspeh je bil dober, študenti so povedali, da so jih prehladi v zadnjih treh tednih mnogo manj napadali. Ta razveseljivi uspeh pa se je pokazal tako pri tistih, ki so jih zares cepili — in pri onih, ki so jih bili cepili samo na videz.

Eden izmed eksperimentatorjev poroča celo, da so se domači zdravniki teh ceplencev obračali nanj s prošnjo, naj bi jim priskrbel tistega cepiva, ki je njihovim nadzorovancem tako koristilo. Na podlagi seznamov pa je bilo ugotoviti, da je v mnogih primerih šlo za študente, ki so jih bili cepili samo na videz...

Sestre bivšega albanskega kralja

Sestre bivšega albanskega kralja Zoga so te dni odpotovale iz Aten v Pariz, kjer se kanijo nastaniti. Iz Grške so se odpeljale z ladjo.

Jack Dempsey operiran

Znani bivši svetovni boksarski mojster Jack Dempsey se je moral podvreči operaciji zaradi slepiča. Operacija se je posrečila, toda po nji so nastale komplikacije. Dempsey je dobil vnetje trebušne mreže.

Odprava se je izgubila

Iz Kaira poročajo, da se je izgubila v puščavi egiptska avtomobilska kolona, obstoječa iz 3 kastnikov in 14 mož. Odprava je bila na poti iz Kaira proti zelenici Baharia. Zaradi silne vročine, ki vlada tačas v imenovanem predelu, so vladni krogi v Egiptu v velikih skrbih za usodo ekspedicije, ki ni vzela na pot skoro nobenih živil.

A NEKDOTA

Pred skoraj sto leti so na dunajskem Burgtheatru angažirali komika Beckmanna, ki je moral v neki veseligrski razsekat kokaš. Ta prizor je opravljal vedno po vseh pravilih in hitro, kokaš pa je skoraj vso pojedel na odprtem odru. Toda ravnateljstvo je hotelo skopariti in pri neki predstavi je prišla v tem prizoru na mizo kokaš iz — lepenke. Beckmanna to ni motilo. Razrezal je tudi to kokaš, ki ni veljala ravnateljstvo nič manj nego prava kokaš. Premišljali so, kako bi komika ugnali. Ko je prišla pri naslednji predstavi na mizo kokaš, ni bilo niti prava, niti iz lepenke, temveč iz trde hrastovine. A tudi to ni spravilo Beckmanna iz ravnotežja. Z največjim mirom je potegnil iz žepa majhno ročno žago in je začel ob splošnem krohotu publike atrapo žagati po vseh tesarskih pravilih. Pri naslednji predstavi so mu servirali spet normalno, dobro pečeno in dišečo kokaš...

VSAK DAN ENA

»Radoveden sem, ali je puška na zračni pritisk, ki jo dobi Tonček za rojstni dan, pravočasno dospelala« (Ilustracija)

L. WINDER:

Gospod iz Konopišta

Roman o Francu Ferdinandu

(Avtoriziran prevod)

Mater je imel zelo rad. Misli si je: »Slabi sem. Da nisem slabi, ne bi mislil na mater; kdor hoče storiti veliko dejanje, ne sme misliti nase in na svoje, ampak mora izbrisati vsako misel na svoje lastno življenje in biti samo brezdušno orodje maščevanja. Od danes naprej hočem biti drugačen. Moja žrtev mora navdati mater s ponosom, njen ponos mora biti večji od njene žalosti za menoj. To ji porečem po dejanju — če mi dovolijo, da bom smel pred usmrtnitvijo še govoriti z njo.«

Misel na usmrtnitev mu je bila zdavnaj domača. Misli si je: »Da bi bil le že tam!« Dejanje uspelo, to revno življenje končano, to bedno življenje na koncu krasno, uspešno, osmišljeno z velikim osvobodilnim dejanjem! Sanjal je, da je dejanje storjeno, nadvojvoda ubit. Sanjal je o slavi. Zavest, da si umiril Habsburžana, ki je edini up sovražnikov — to je pomenilo več kakor umor generala. Sanjal je: »Edini sem, ki morem storiti to dejanje. V Beogradu to vedo; zato so mi poslali sporočilo.«

Mati je stala pri čebri. Prala je za tuje ljudi. V sopuhu pralnega čebra je bil Danilo odrasel. Z grozo se je upirala, ko je šel dobrovoljno na vojno, pomagat srbskim bratom. Ko se je po balkanskih

vojnah vrnil, je bila z grozo opazila, da občeje z zarotniki, da z zarotniki sušlja v kotu kuhinje in prosil prijatelje, naj govorijo neslišno, da jih mati ne bi slišala. »Kaj kanite, kaj snujete?« je mati že nekaj let z grozo vpraševala po vsakem obisku sušjalcev in šepetalcev. — »Nič posebnega, mati.« — »Nekaj mi skrivaj, Danilo, čutim, da... Nočem, da se vtiščaš v nevarne reči, ki te lahko spravijo v nesrečo... Ničesar nimam na svetu, razen tebe... sam veš. Obljubi mi, da prepustiš nevarne zadeve drugim! Če bi se ti kaj zgodilo — bi bilo moja smrt. Obljubi mi, da ničesar ne napraviš!« Obljubil je. Tolikokrat ji je bil že obljubil, vsakokrat, kadar ga je prosila. Misli si je: »Moram jo nalažiti, naš sveti božji hoče tako še prezgodaj bo zvedela, da sem jo nalažal.« — Toda obljuba, ki jo je dal materi, je bila vendarle vrh, ki mu je vezala roke. Obljuba je bila ohromila njegovo doščnost; zato je general Potiorek še danes živ. »Kdo ve, morda je bilo prav«, je Ilić premišljeval; »morda je bilo dobro, da sem prihranil svojo moč za večje dejanje. Zdaj se ne dam več odvrti, veliko dejanje me bo opravičilo pred materjo. Stori ga, pa da ji poči srce.«

Mati je vzela sveženj perila in rekla: »Zdaj grem raznašat perilo, čez nekaj časa se vrnem.« Ko je mati zapustila hišo, so se vrata naglo odprla, trije prijatelji, člani izvršnega odbora »Mlade Bosne«, so planili v sobo, in eden je vprašal: »Ali pride 'kmalu domov? Hitro, treba je, da se o vsem pomenimo, preden se vrne.«

Mestni uradnik Mihajlo Puzara je prisedel k Danilu in rekel: »Nekaj smo sklenili, Danilo. Obrnili smo se v Beograd do Nedeljke Čabrinovića. Pisali ste mu? Čemu?«

»Ne pisali... tega ni bilo treba. Iz časnika smo izrezali poročilo o manevrih in o nadvojvodovem potovanju ter mu poslali izrežek to zadostuje. Naj se on pomeni s Principom in ostalimi o vsem nadaljnem. Stvar je v teku!«

Danilo Ilić je poskočil.

»Kaj pomeni to! Meni so Beograščani prepustili organizacijo, meni, nikomur drugemu ne! Atentat je moja skrb, odločil sem se, da ga izvršim s svojo lastno roko!«

Puzara ni takoj odgovoril. Nato je hladno dejal:

»Sedi in mirno poslušaj. Hotel si ustreliti smradljivega generala — in kaj se je zgodilo? Nič. Niti lasu nisi skrivil Potioreku. Mehak človek si, mati se ti smili... Prav, prav, saj ti ne očitamo. A razumeti moraš, da ti tako velike stvari ne moremo prepustiti.«

»Ta črkostavec v Beogradu... ta naj bo zanesljivejši od mene?«

»Tega ne vem, tudi trditi nečem. A Princip, ta bo storil. Njegovega naslova nimamo, zato smo morali nasloviti pismo z izrežkom na Čabrinovića. Zanesemo se pa le na Principa. Čabrinović in ostali mu bodo pomagali. Tudi mi mu bomo pomagali. Tudi ti mu boš pomagal. Saj ne gre za to, kdo stori dejanje. Glavno je, da se zgodi. Tako, zdaj veš, kako in kaj. In zdaj gremo, tvoja mati nas krivo gleda.«

Ko je tisti dan stopil črkostavec Nedeljko Čabrinović na svoje delovno mesto v beograjski državni tiskarni, so mu izročili pismo. Raztrgal je ovoj in našel v njem izrežek iz zagrebškega »Srbobrana«, nalepljen na prazen list. Pošiljalec ni bil imenovan. Čabrinović je bral:

Manevri v Bosni. — Prestolonaslednik v Sarajevu. Junija meseca bodo v Bosni manevri avstroogrške vojske. Manevri se udeležijo generalni nadzornik celokupne oborožene, nadvojvoda Franc Ferdinand. Pri tej priliki obišče prestolonaslednik bosensko glavno mesto Sarajevo.

Črkostavec je spravlil ovoj z izrežkom v žep. Pomislil je: »To pošilja Ilić. Ali morebiti Puzara? Zadržanja se. Stvar postaja resna. Ali mi pa nemara kdo nastavlja past?«

Plašno je spustil oči okrog sebe. Plašno se je lotil dela. Zmerom se je bal, da ga ne bi vodja tiskarne odslovil. Saj je bil samo pomožni delavec, vsak dan so ga mogli vreči na cesto, zato se je moral varovati tudi najmanjše zanikarnosti. »Prav za prav sem neumen«, si je mislil, »da sanjam o stalnem nameščenju v državni tiskarni — hkratu se pa spuščam v to reč, ki me mora spraviti na vešala. — Ne, ne da bi me morala spraviti na vešala. Ravnanje bomo spretno, ne smemo se dati ujeti. Prav nič me ne miče, da bi tako mlad umrl.«

Delal je, toda misli so mu obvisle pri vprašanju, ali bi se mu utegnile posrečiti, da bi po dejanju svobodno in brez nevarnosti nadaljeval svoje življenje kot uslužbenec državne tiskarne. Misli si je: »Ko bi Princip vedel, kaj premišlujem, bi me zaničeval. Zarjovel bi: 'Človeka, ki trepeče za svoje življenje, ne potrebujemo! Kdor misli nase, je izdajalec!«

Čabrinović se je bal fanatizma gimnazijca Principa, ki je zbiral bosensko mladino v Beogradu okrog sebe. »Princip je človek drugačnega kova«, je mislil črkostavec. »Jaz sem sin svojega očeta, čeprav ga preziram.«

Gospodje!

Za vroče dni si kupite poletno srajco, ki jo dobite v prvovrstni kvaliteti po reklamnih cenah od din 32.— naprej pri

F. I. GORIČAR — Ljubljana, Sv. Petra cesta

Mali oglasi

Službo dobi

Krojaškega

pomočnika

za male kose, sprejemem takoj. Tomšič Daniel, Vodnikova 108, Zg. Šiška, 17013-1

Postrežnico

za dvakrat na dan, iščem za takoj. Vprašati: Sv. Petra 24-II, 17028-1

Brivskega

pomočnika

sprejemem takoj. — Osenar Stanko, Cerklje na Gorenjskem, 17032-1

Kvalificirane

pleskarje

potrebujem, Borštnar, Podmilščakova, Bežigrad, 17011-1

Knjigovodkinjo

(knjigovodjo) sprejme Nabavljala zadruge državnih uslužbencev v Puju. Pogoji: Perfektno znanje trgovskega knjigovodstva. Prošnje: s pričevali in označbo zahtevane plače je vložiti do 20. julija t. l. 16992-1

Brivski pomočnik

dober delavec, išče stalne službe. Nastop takoj. Rado Jurjevčič, Vrhnika, 16986-1

Lovskega čuvaja

sprejemem za takojšen nastop. Stavite pisne pogoje in točne podatke na ogl. odd. Jutra pod šifro »Lovski čuvaj«. 16998-1

Plačilna natakarija

s kavicjo in servico z znanim nemščino dobila takoj mesto. Ponudbe na podružnico Jutra Jesenice pod »Na Gorenjskemu«. 16995-1

Natakarija

od 25 do 30 let staro, pridno in pošteno, z nekaj kavicjo sprejme takoj. Restavracija pri postaji v Dev. Marji v Polju, 16994-1

G. T. Rotman:

S Pegazom — okrog sveta

93

Tedaj se je zablislila vrlenu Jodelbergerju rešila misel: sidro! Kolikor je bil gospod Vrtačnik še zmožen govoriti, ga je poučil, kako naj spravi »Pegaza« v pogon. Čez nekaj minut je Zep Jodelberger zaplaval s »Pegazom« nad glavo gospoda Vrtačnika, ta se je ujel za sidro, se ga oklenil z rokami... in srečno zapustil razpoko, ves s snegom pokrit.

Urejuje Davorin Ravljen. — Izdaja za konzorcij »Jutra« Stanko Virant. — Za Narodno tiskarno d. d. kot tiskarnarja Fran Jeran. — Za inseratni del je odgovoren Alojz Novak. — Vsi v Ljubljani.

Auto, moto

DKW Cabrio

malo vožen, v najboljšem stanju, radi materialnih neprimlikov, ugodno prodam. Ponudbe na podružnico Jutra Celje pod šifro »Priklake«. 17016-10

Majhen avto

750 ccm, zelo poceni prodaj ali zamenjam za motorno kolo, radio ali pohištvo. Cizelj, Stari trg 26, II. nadst. 17012-10

Rabljen DKW

ali NSU 250 ccm kupim takoj na obročno odplačevanje. Ponudbe na Franc Leskovec, Sv. Vid pošta Planina pri Sevnici. 17021-10

Tovorni avto

Ford za 3 tone, dobro ohranjen, ugodno naprodaj pri Omahnu v Višnji gori. 17000-10

Stroji

Nihalna žaga

(Pendelsäge) in stroj za cementno strešno opeko, ugodno naprodaj. Omahen, Višnjagora, 17001-29

Lokali

Trgovske lokale

tako oddam na Trševski cesti 47b. Vse informacije daje vsak čas hišnik istotam. 17003-19

Sobo odda

Opremljeno sobo

strogo separirano, oddam takoj. Strelška ulica 22, pritičje, levo. 17010-23

Opremljeno sobo

čisto, zračno, oddam. Aleksandrova cesta 7-II, levo. 17006-23

Sobo

lepo opremljeno, v I. nadstropju, z razgledom na vrt, v mestu takoj oddam gospodu. Naslov v vseh poslovalnicah Jutra. 16988-23

Živali

Pse voljče pasme mladičje, prodam. Ponudbe na Jančič Jože, Podpeč Sv. Vid p. Planina nad Sevnico. 17022-27

V »JUTRU«

INSERIRAJ

Izgubljeno

Gospa

ki je bila opažena, da je približno ob pol 10. uri vzela v Franciškanski cerkvi pozabljen ročastorjavo palico s svetlim držajem, ki ni karkoli naredila, da jo odda pri vratarju. 17018-28

Izgubila sem

denarnico

z večjo vsoto od pekarne Vertnik, Trševa cesta do Produktke, Trševa c. 29. — Pošten najditelj naj odda proti nagradi v župnišču pri Sv. Krištofu. 16996-28

Informacije

Izjava

Podpisani izjavljam, da nisem plačnik za dolgove, ki bi jih kdorkoli naredil na moje ime. Tudi ni nihče upravičen sprejemati denarja na moj račun razen moje žene. Janez Trbovc, minar, Kleče 10, Dol pri Ljubljani. 16990-31

Dopisi

Gospodična in vozač

izmenjala pogleda soboto ob 19. uri. Prosim naslov na ogl. odd. Jutra pod »Celovška«. 17029-24

Ženitve

Mlad obrtnik

podjeten, poroči gospodično, staro 20—26 let, pridno z nekaj gotovine. Izredna obet za Maribor. Prednost imajo Mariborčanke. Dopise na ogl. odd. Jutra pod »Pridnost in napredek«. 16987-25

Razno

PREMOG

KOKS — DRVA

nudi

I. Pogačnik

BOHORICEVA 5.

Telefon 20-59

Postrežba brezhibna.

Kliseje

ENO-INEČARVNE

JUGOGRAFIKA

Artilerija, n. št. 23

Kdor oglašuje - ta napreduje!

Umrla nam je naša ljubljena in nenadomestljiva mamica

Franciška Koščak

ŽENA TRGOVCA, GOSTILNICA IN POSESTNIKA

Pokopali jo bomo v sredo, dne 12. t. m. ob 8. uri dop.

na farno pokopališče na Krko.

Vel. Lese, Dvor, šabac, dne 10. julija 1939.

Globoko žalujoči:

soprog, otroci in sorodstvo

Vsem sorodnikom in prijateljem in znancem naznanjamo

žalostno vest, da nam je umrl po dolgotrajnem bolehanju naš

ljubi oče in mož, gospod

JAKOB ERŽEN

MIZARSKI MOJSTER IN POSESTNIK V LESCAH

Pogreb draga nam pokojnika bo v torek, dne 11. t. m.

ob 6. uri popoldne na farno pokopališče v Lescah.

LESCE, dne 10. julija 1939.

ZALUJOČI OSTALI

Tvrdba „Andrej Čekada, Sv. Petra c. 16“

javlja žalostno vest, da je njen dolgoletni, zvesti poslovodja, gospod

Rafael Berlot

včeraj dne 10. t. m. ob 3. uri popoldne po dolgotrajni mučni bolezni

boguvdano preminul.

Pogreb blagopokojnega bo jutri 12. t. m. ob pol 5. uri popoldne

iz mrtvašnice Stara pot 2, na pokopališče k Sv. Križu.

LJUBLJANA, dne 11. julija 1939.

Vsem znancem in poslovnim prijateljem sporočamo žalostno

vest, da je umrl naš dolgoletni, zvesti prokurist in poslovodja

PETER JENKO

Pogreb nepozabnega in vzornega sodelavca bo v torek, dne

11. julija 1939 ob 18. uri izpred njegovega doma na Celovski

cesti 74a k Sv. Križu.

Družabniki tvrde

SCHNEIDER & VEROVŠEK